Καιρός σιωπής και καιρός ομιλίας († Αρχ. Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι. Μ. Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Απριλίου, 2021

Όσο λιγότερα λέμε, τόσο καλύτερα. Αλλά χρειάζεται και διάκριση στο θέμα αυτό, διότι υπάρχουν μερικές φορές που πρέπει να μιλήσουμε. Οι άγιοι Πατέρες λέγουν, αλλά και στην Παλαιά Διαθήκη λέγεται: **«*Καιρός του σιγάν και καιρός του λαλείν*». Η σιωπή δεν είναι πάντοτε κατά Θεόν. Πότε η σιωπή δεν είναι κατά Θεόν; Όταν πρέπει να παρηγορήσουμε έναν άνθρωπο** και πρέπει να του πούμε μερικά πράγματα. Όταν ένας από τους δύο συζύγους αισθάνεται μοναξιά.

Θα πω κάτι από την εξομολόγηση, διότι εμείς με τον γάμο, όπως ξέρετε, δεν έχουμε σχέση. Είναι η σύζυγος όλη την ημέρα μόνη της στο σπίτι. Τα παιδιά πάνε στο σχολείο, αν έχουν παιδιά. Ο σύζυγος γυρίζει στο σπίτι κουρασμένος. Θέλει η σύζυγος να μιλήσει. Αυτό είναι ανθρώπινο. Θέλει να πει δυο λόγια. Θέλει να ακούσει τον σύζυγό της. Και ο σύζυγος δεν μιλάει.

Αυτό δεν είναι αρετή. Αρετή είναι να μιλήσει και να έχει μία επικοινωνία με τη σύζυγό του. Γι' αυτό, **όταν από αγάπη μιλάμε, αυτό είναι αρετή, έστω κι αν λέμε περισσότερα λόγια. Έστω κι αν λέμε λόγια κάπως μάταια.** Αφού ο άλλος έχει ανάγκη να επικοινωνήσει μαζί μας, δεν πειράζει, ας πούμε και κάτι, όχι βέβαια αμαρτωλά πράγματα, αλλά έτσι πράγματα που μπορεί να μην είναι βαθιά πνευματικά. Ακόμη και να λέμε για τον καιρό και άλλα πράγματα, αρκεί όλα αυτά **να τα λέμε από αγάπη. Όχι από αγάπη να αργολογήσουμε, αλλά από αγάπη για να αναπαύσουμε** και τον άνθρωπο με τον οποίο ζούμε μαζί ή τον συνάνθρωπό μας γενικότερα.

***

Έχω διαβάσει στους αγίους Πατέρες το εξής· το λένε για τους μοναχούς, αλλά να το πούμε για εσάς που ζείτε στον κόσμο. Το κλείσιμο στο κελλί είναι καλό; Λένε οι άγιοι Πατέρες: Όταν κάποιος μοναχός κλείνεται στο κελλί του, **από αγάπη στον Θεό είναι καλό**. Να κάνει προσευχή, να μελετήσει... Αν όμως κλείνεται στο κελλί του από εγωισμό για να μη μιλάει με τους άλλους; Τους περιφρονεί, αλλά αυτό είναι αμαρτία.

Τώρα ένας βγαίνει από το κελλί του και συναναστρέφεται με τους αδελφούς, αυτό είναι καλό; Αν το κάνει από αγάπη, γιατί αισθάνεται την ανάγκη να επικοινωνήσει με τους αδελφούς, να τους παρηγορήσει, να τους χαροποιήσει, αυτό είναι καλό. Άμα βγαίνει από το κελλί του για να πάει να αργολογήσει, να προβάλει τον εαυτό του εγωιστικά, αυτό είναι κακό.

Άρα λοιπόν ούτε κι αυτός που μένει στο κελλί του κάνει καλά, αν δεν το κάνει από αγάπη, ούτε κι αυτός που βγαίνει από το κελλί του, αν δεν το κάνει από αγάπη, κάνει καλά. **Κριτήριο δηλαδή είναι η αγάπη**.

Για σκεφτείτε αυτά που σας είπα. Και σεις, εκεί που ζείτε με τις οικογένειές σας, να προσπαθείτε να καλλιεργείτε το πνεύμα της αγάπης, της επικοινωνίας και κυρίως οι σύζυγοι μεταξύ σας και με τα παιδιά, με τους συγγενείς σας, με κανένα γέροντα, με μια γριούλα που έχει ανάγκη.

Ακούω μερικές γριούλες που λένε: «Ε, εμένα με έχουν ξεχάσει. Έχουν δουλειές, έχουν τα παιδιά τους...». Ναι, αλλά όσες δουλειές και να έχουν, να έχουν χρόνο να φροντίζουν για τον γέροντα πατέρα και την γερόντισσα μητέρα. Να πηγαίνουν να τους λένε λόγια αγάπης και παρηγοριάς, να τους χαϊδεύουν και λίγο, διότι η αγάπη για τους Ορθοδόξους δεν είναι μόνο με λόγια, αλλά είναι και τρυφερότητα. Κι έτσι τρυφερά να εκδηλώνει κανείς την αγάπη του, έτσι με πνεύμα Θεού. Κι έτσι θα ομοιάζουμε με την Παναγία μας. Η Παναγία μας έτσι έκανε.

***

Εύχομαι όλοι, όσοι είμαστε άνθρωποι της Εκκλησίας, να τα σκεπτόμαστε αυτά, να προοδεύουμε σ’ αυτά, ώστε να μη περνά ο καιρός της ζωής μας χωρίς να κάνουμε τίποτε. Αλλά να υπάρχει μία ωρίμανση. Να ωριμάζουμε καθημερινά έως ότου θα μας πάρει και ο Κύριος στην ουράνιο Βασιλεία Του, διότι για εκεί προοριζόμαστε, αλλά αν φύγουμε ανώριμοι για τη Βασιλεία του Θεού θα είναι δυστύχημα.

Γι’ αυτό δεν πρέπει να στενοχωρούμαστε ποτέ αν κάποιος κοιμηθεί, αλλά αν κοιμηθεί ανώριμος. Αν έχει ετοιμασθεί. Αν έχει κάνη αγώνα στη ζωή του να ωριμάσει εν Χριστώ. Τότε μεταφυτεύεται στη Βασιλεία των ουρανών. Όπως ένα δενδράκι. Το βγάζουμε από ένα κήπο και το μεταφυτεύουμε σε έναν άλλο ωραιότερο κήπο.

Έτσι γίνεται και με τους Χριστιανούς. Τελειώνονται εν Κυρίω. Μεταφυτεύονται σε μία άλλη ανώτερη ζωή που είναι η Βασιλεία των ουρανών. Και επίσης είναι πολύ ωραίο να σκεπτόμαστε, όταν κάποιος κλείνει τα μάτια του σ’ αυτή τη ζωή, τα ανοίγει στην άλλη ζωή και μπαίνει στην αιωνιότητα. Τα ανοίγει στην άλλη ζωή. Κι αυτό για εμάς είναι μεγάλη χαρά και ευλογία. Δικοί μας άνθρωποι έκλεισαν τα μάτια τους σ’ αυτή την ζωή αλλά τα άνοιξαν εκεί για να βλέπουν τα ουράνια, τα μόνιμα, τα

αιώνια, τα οποία εμείς δεν βλέπουμε τώρα.

Εύχομαι η Παναγία μας να σας σκεπάζει όλους, να σας παρηγορεί, στον αγώνα που έχετε, να σας φωτίζει όλους.

(Πηγή: koinoniaorthodoxias.org*)*